

عنوان مقاله:

بررسی پایداری معماری و شهرسازی ایران در اقلیم گرم و مرطوب

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سیدمحمدصادق رضویان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود

حمیدرضا شعاعی - استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود

خلاصه مقاله:

اقلیم گرم و مرطوب اقلیمی است حاکم بر برخی شهرهای مهم بندری جهان که بعلت اهمیت تجاری، این بنادر جزء شهرهای مهم هر کشور محسوب می شوند و از منظر اقتصادی نیز مورد توجه قرار می گیرند. این اقلیم در ایران نیز در نواحی شمالی خلیج فارس و دریای عمان بچشم می خورد. در معماری سنتی ایران برای مقابله با آب و هوای آزار دهنده این اقلیم (بخصوص در روز) تدابیری اندیشیده شده بود که بتوانند در غالب معماری ایرانی آسایش اقلیمی را تا حد امکان فراهم آورند. از جمله موارد موجود در این راستا استفاده از حیاط مرکزی نیمه درون گرا و یا ساخت ایوان ها و طاق ها جهت سایه اندازی و تعدیل هوا و تهویه مطبوع است. با گسترش شهرسازی و همچنین با توجه به رشد اقتصادی و بالا رفتن ارزش زمین در این مناطق بخصوص در بنادر امکان احداث حیاط های مرکزی و یا مقدار گرفتن ایوان های عریض در بدنه شهری کمتر شده و به انحطاط گراییده است. در نتیجه ساختمان هایی ناسازگار با این اقلیم شروع به رشد کردند. با توجه به این مقوله که در زمان حال نیاز به تجوید انرژی و بحث پایان پذیری انرژی مطرح می باشد می بایست تغییراتی در فرم و خصوصیات معماری این اقلیم داده شود که بتوانیم علاوه بر صرفه جویی در مصرف انرژی گامی در جهت احیا و بازسازی معماری سنتی ایران برداشته و طرح جدیدی از معماری ایرانی را در غالب شهرسازی نوین در این اقلیم ارائه نماییم. تغییر در شکل ساختاری پنجره ها و فضاهای نیمه باز و دیگر عناصر ساختمانی ماهیتی جدید به بناهای این اقلیم بخشیده که البته در راستای اهداف شهرسازی نوین گام بر می دارد. در این مقاله سعی شده است که پیشنهادی چند جهت رشد شهرسازی اقلیم گرم و مرطوب و تاکید بر فراهم آوردن آسایش اقلیمی با توجه به مبانی اقتصاد شهری داده شود.

کلمات کلیدی:

گرم و مرطوب، اکولوژی، آسایش اقلیمی، انرژی، معماری سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/418553>

